

REDACTIA

Iud, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Pentru România și
Trăniște pe an:
40 franci.

Manuscris pe se napolază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un și garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 ba,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Partidul poporal.

(R) Ziarele guvernamentale și cele kossuthiste se arată foarte îngrijite de propaganda pe care partidul poporal o face printre Slovaci și Nemți. „Pesti Hirlap“, dând expresiune largii sale, zice că ar fi de dorit să se facă odată și în Ungaria alegeri mai cu liniște, ear' nu să se deslanșască patimi cari inelbătecesc populațiunea țării. Propaganda clericalilor însă, scrie ziarul guvernamental, agită spiritele, agită masele și astfel probabil că și alegerile ce se vor face peste un an, se vor deosebi prea puțin de cele bányfiane.

Cu alte cuvinte — mielul turburat apa!

Așa zișilor liberali și democrați ear plăcē adică să se facă algeri fără interesarea masselor. Ear' partidul poporal, care agitā contra liberalilor și pe mâna Ovreilor, este, în ochii lor, vinovat de o mare crimă: face ca mandatele viitoare să coste bani mulți! Pentru-că întâia urmare a propagandei clericalilor are să fie: scumpirea mandatelor! Poporalii vor pune nume candidați chiar și în cercurile unde liberalii și kossuthiștii nici odată n-au avut contra-candidați. Deja acest lucru foarte simplu de altfel, îi va stii pe guvernamentali să 'și deschidă barierele pungi. Unde mai ieri apoi împregiurarea, că într'o mulțime de cercuri electorale clericali vor lupta cu mari șanse de reușită, așa că după scoțea chiar cea mai severă, ei vor învinge în cel puțin 70 cercuri electorale.

Cea mai mare parte a Slovacilor, e sigur, merge cu partidul poporal, care are în programul său un punct comun nouă tuturor naționalităților: revizuirea legilor politico-bisericești. Tocmai de aceea, nici nu trebuie prea mare efortare întru a câștiga naționalitățile. Va câștiga teren, e natural, îndeosebi între Slovaci și Nemți, unde partidul poporal are ca agenți pe aproape toți preoții. Ear' dacă clericali își vor lărgi cercul de acțiune și vor intra în luptă și prin Ardeal și peste tot, unde locuiesc Români, d'asemeni vor pute să creeze greutăți serioase guvernului. Iată de ce: președintele vor găsi Români acceșibili să intre în alegeri chiar și în contra ori-cărei hotărâri a pasiviștilor. Aceasta cu atât mai ales, cu cât în starea destrăbălată creată de așa zișii „fruntași autorizați“, partidul național nu mai dispune de autoritatea necesară a impune o direcție hotărâtă și energetică.

O greșală a comis însă și partidul poporal față de naționalități: n'a lăsat terorizat de presa șovinisto-ovreiască și ni-a considerat irredenti chiar și când nu era vorba de cât despre vre-o înscenare proastă și brutală de alui Jeszenszky. Așa, că față de noi toți, a ținut ison la toate campaniile sëlbatice pornite de agenții guvernelor șoviniște și ni-a tratat ca pe niște cetățeni cu cari n'ar avea nimic comun.

Declare partidul poporal, pe față și fără înungiur, că nu aprobă prigonirile înscenate de guvern contra celor mai pacinici cetățeni, contra naționalităților, și desigur va câștiga între noi nu numai simpatia ce trebuie să o acordăm văzându-l luptând pentru păstrarea caracterului creștinesc a statului sf-tului Stefan, dar' și spriginul ce trebuie să-l dea fiecărui cetățean doritor ca țeara aceasta să fie scăpată de sub influența francmasonilor și a Ovreilor necinstiți.

Numai așa partidul poporal își va pute îndeplini misiunea.

Conferența interparlamentară a păcii își înc pe ședințele la 31 l. c. Dintre deputați din parlamentul maghiar iau parte la acel congres peste șeptezeci de persoane, în frunte cu Apponyi.

Magyar Szó nu poate să ierte pe primul ministru Széll, „pentu că nu merge la Ischl“, ca să asigure... pactul dualistic, față cu disordinea din Austria.

„Budapesti Hirlap“ răspunzând organului lui Bánffy, spune următoarele:

„Deoarece ce Coloman Széll 'și-a stabilit atitudinea pentru opt ani întregi, presupunând că în întreg restul mputul acesta parlamentul austriac nu lucrează, este deci de prisos ca în fiecare an fiecare jumătate sau chiar sfert de an să și stabilească eurăși și eurăși atitudinea“.

La aceasta organul lui Bánffy cu o alură de kossuthist declară că Széll „a legat țeara pentru opt ani de zile, și a lățurat posibilitatea de a 'și face ea o independentă organizare, chiar în cazul cel mai important, adică atunci când în Austria lucrează parlamentarismul“.

Și termină întrebând ironic: „cum stăm cu Austria?“

Pentru Sécui, se îngrijesc și nu uită ei, pe acesti frați ai lor isolați între Români, guvernării de la Pesta. Așa ministrul de comerț Hegedüs, a trimis de curând o adresă Camerei industriale și comerciale din Mureș-Oșorhei, prin care dă indicații generale în privința a ce este de făcut pentru a ridica cu deosebire acele branșe ale industriei, cari s'ar putea cultiva în sêzuime cu mai mult spor. Ministrul accentuează în adresa sa că intenționează de a porni pe întregă linie o muncă sistematică, de a înlătura pedecile industriei de fabrică și de a organiza industria manuală și casnică.

Oare nu vor fi și aceste silințe zadarnice? căci Sécuiul preferă să fie visitiu pe la boieri sau arendași în România, — căci umblă îmbrăcat mai cu dich's și doarme cât îi place.

Ș'apoi nêravul din fire ..

Aiurări.

Adeseori căldura verii face pe unii oameni să alureze. Și astfel de simptome, fără îndoiala vedem mai adeseori în coloanele unor ziare maghiare, cari de altfel și în alte vremi

cu deosebire când vorbesc despre chestia română, se confundă adeseori în fantazii chiar feroase pentru confracții lor de „idei“, ridicole pentru omul cunoscător al lucrurilor și împrejurărilor.

Un ziar fruntași din Budapesta ne dă un viu exemplu de aiurări, scriind acestea:

„Sunt mulți din generația tinără „a Românilor, cărora le-ar plăcea să „fie deputați, pentrucă, deși n'a zis o „Sfintul Pavel, e fapt, că cel ce vrea „deputație, bun lucru vrea... Acum „în era nouă nu vor mai fi candidați „oficiali, de ce nu ne-am încerca și noi „norocul, natural, nu ca partid națio- „nal român, ci ca membrii ai parti- „dului liberal. Dacă Șerban, Fassie „Todor, Szerb György se simt bine „în legăturile partidului liberal, de ce „nu ne-am simți bine și noi?“...

Să vede că e foarte cald în Budapesta, încât „valorile politice“ cam trec peste linia microcefaliană a „Schreib-Moritz“-ilor.

Din România.

În chestia evrească.

Di T. G. Djuvara răspunzînd unei injurioase core-pedențe, publicate în „Le Temps“ din Paris, în privința „persecuției“ evreilor din România, publică o scrisoare deschisă în „La Libre Parole“, din care extragem următoarele:

„Toată argumentarea (din articolul lui „Le Temps“) pleacă dela o premisă falsă: Evreii nu s'au stabilit de veacuri în Moldova și Țara Românească, ci numai de vre-o șase zeci de ani; mai ales sub dominația lui Mihail Sturdza năvăliră în Moldova, venind din Polonia și Galizia; înaintea acestui epoca, numărul lor era nesemnă. Fără aceasta recentă invasiune, nimeni nu s'ar fi preocupat de pericolul evreu, căci chestiunea evreiască în România este o chestiune socială și economică; chiar și broșurile alianței israelite universale au recunoscut că poporul român este unul din cele mai tolerante în materie religioasă.

„Din nenorocire, grație acestei nepăsări, populațiunea evreiască, străină ca rasă, limbă și religie, a putut să prindă rădăcini în România, să crească și să se înmulțească așa de mult în cât din 6 milioane de locuitori, peste 300.000 sunt evrei.

„Evreii sêrăcesc România prin uzură; nici nu vorbesc cel puțin limba română, bine înțeles, marea majoritate. Voi adăoga că în Moldova poartă chiar alt costum, diferit de cel purtat de poporul român; costumul Evreilor polonezi.

„Și vrea cetitorul lui Le Temps ca această populație străină și neasimilabilă să fie considerată de noi ca română?“

„Dar atunci ar fi în joc însăși existența Statului român!“

După ce s'a dovedit cu prisosință că evreii sunt străini, „e foarte natural să li se aplice toate legile aplicabile tuturor străinilor“ zice di Djuvara, și combătând, pe rând, și celelalte inexactități termină astfel:

„În ori ce cas, Alianța israelită poate să fie sigură că va găsi pe Românii uniți; ori-care guvern ar fi la cărma țerei, nădăjduim că și va face datoria. În acest moment, ceea-ce avem mai bun de făcut, este nu numai de a ușura emigrațiunea Evreilor, ci de a deschide și subscripțiuni publice de ajutor, pentru ca un număr cât mai mare de israeliți să poată părăsi, în pace, România“.

Războiul vamal cu Turcia.

Se știe că, în urma aplicării tarifului diferențial de către Turcia, România a fost nevoită să majoreze și ea taxele pentru mărfurile de proveniență otomană.

Aceasta era o adevărată declarație de războiu vamal, dar în împrejurările în cari se afla România era îndreptățită să facă acest pas prin măsurile luate de Turcia.

Prin decret se declară că mărfurile anume prevăzute cu taxe de majorare nu se vor pute pune în consumațiune nicăiri fără plata respectivelor taxe de import majorate și nici nu vor fi primite în vre-un lătreposit din țeară.

Mărfurile depuse taxelor de majorare, provenite din ori-care alt Stat, în afară de Turcia, nu mai puteau beneficia pe viitor de taxele de import stabilite prin tarifa generală a drepturilor de vama, de cât numai întru cât importatorii lor vor dovedi că acele mărfuri nu sunt de proveniență otomană, adică nici originare din Turcia, nici produse ale vre-unui alt Stat indigenat în imperiul otoman. Pentru aceasta importatorii erau îndatorați să presinte biuroului vamal de importațiune certificate de origină, prin care să se atesteze: Că mărfurile sunt într'adevăr produse ale solului sau ale industriei unuia din celelalte State, în afară de Turcia; că ele nu au fost scoase din vre un întrep sit în care trimițătorul lor să fi avut depuse tot de-odată și produse similare de proveniență otomană.

Situația politică.

Noii ministri s'au prezentat deja la departamentele lor S'au făcut oare-cari schimbări în personalul funcționarilor superior ai ministerelor.

Di Gr. Cantacuzino a publicat un apel pentru unia tuturor conservatorilor. Mai multe delegații din provincie au sosit în capitală, pentru a sêrbători fusiunea definitivă cu junimiștii.

Revista externă.

Rusia și Persia.

Șahul Persiei, *Muzaffer-Eldin*, a sosit la Petersburg. Visita lui la Țarul tuturor Rușilor este o dovadă și o întărire a relațiilor amicale dintre cele două state. Șahul a fost primit cu mare distincție, putem zice chiar cu o căldură deosebită, căci doar' sub auspiciile sale a făcut Rusia în timpul din urmă o serie de importante cuceriri economice și strategice în împărăția persană. Actualul șah a dat concesiuinea ca Rusia să facă un drum de fer, care strătaia Persia, pornind de la Marea-Caspică și mergând până la golful persic; ear' de la punctele principale de pe linia drumului de fer Rusia are dreptul de a construi toate direcțiile drumuri și șosele. Și toate aceste concesiuini în schimbul unui împrumut de stat de douăzeci și două de milioane și jumătate ce a asigurat Rusia Persiei.

Șahul Persiei se prezintă la Peterburg ca un vazal recunoscător, și ca o cheazăgie a simpatiiilor pentru Rusia, cari se înmulțesc în Asia-centrală, — pe când autoritatea și reputația rivalului Rusiei în aceste părți, Angliei, sunt pe cale de a slăbi.

ȘOAPTE

Pustiu...

Dogoritorul foc al falnicului astru al zilei se alină; mândrul soare moleșit se pleacă spre odihna apusului.

Viul vieții omenești din ascunzișul clădirilor răsărit, în amurg se învălmășește. Părșăbit sunt ungherele înunecoase, și din lăncezeala zilei totul pare revenit la viața veche.

Parcul aradan de lângă Murăș pare un cad de șgomot de copii sburdalnic; un furnicar de tineret ce vrăjește și e vrăjit de ochi înfocați de vigoarea simțurilor... un raiu pentru cei ce mână de dor sub copacul plătos își spun taina dorului. Și în șoapte fierbinți iubirea o împart...

Dar iată, solitar, pe o bancă verde, într'un desis, pierdut cu gândul..., un tiner, la trecător nu privește, la șgomot nu trăsare, la sunetul muzicii nu se electrizează — în pustiu par' c'ar fi!...

In urma lui, rămas' a în nisip eroită o... inimă.

Inimă stingheră, — inimă pustie...

Cum nu i-ar fi lumea n'ntreagă un pustiu, — viața: o desertăciune!

Pribeag.

Căsătoria Regelui Serbiei.

O depeșă din Belgrad a făcut mare senzație, surprinzând lumea cu vestea că tinerul Rege Alexandru s'a logodit.

Cu atât mai senzatională a fost această știre, cu cât regele nu face o căsătorie cu scop de a-și câștiga relații sau bani, ci din dragoste. Lucru care în timpul din urmă, cum se vede, a ajuns să fie o tendință și dovadă de emancipare la oamenii din case domnitore, deși aceștia datorî ar fi ca până și în viața intimă, în căsătorie, să aibă în față interesele țării a cărei stăpânire li s'a hărăzit în întâiul rînd, jertfind pasiune și ori-ce plăcere s'au interes personal pentru interesele și în avantajul țării lor.

Cu atât mai mult a surprins vestea logodirei Regelui Alexandru, care

nu are mai mult de 25 de ani, cu doamna Draga Masiu, veduva unui inginer, fostă damă de Curte a Reginei Natalia, cu cât mireasa e în vîrstă de 42 de ani.

Anunțând logodna sa, Regele face o proclamație către popor în termeni foarte călduroși. Iată un frumos pasagiu:

„Numele Doamnei Liubitză, credincioasa soție a Marșalului Miloș, care s'a născut din popor și totuși a fost vrednică în țara Doamnei a Serbiei, va străluci întotdeauna lângă numele nemuritorului urzitor al Serbiei de astăzi. De aceea e'te o mare fericire și pentru mine și poporul meu, că din acest popor pot să iau putere pentru Serbia, patria mea. Me simt fericit că am ales femeia care e vrednică să fie regina Serbiei, și care cu bucurie va împărtăși cu mine soarta mea și a patriei”.

Poporul sârbesc a primit cu însuflețire proclamația Regelui-mire.

În cercurile politice din Belgrad însă, hotărîrea Regelui a provocat oarecare șguduiri.

Cabinetul Gheorghievici și-a dat demisia, care a și fost primită.

În persoana lui Gheorghievici, cel mai puternic adiol al exregelui Milan s'a retras. Nicolaevici și Antonovici, chemați la palat, au refuzat de a primi să formeze noul cabinet. În momentele din urmă circulă șvonul că Regele totuși a găsit oameni pentru formarea noului minister, a căror listă este următoarea:

Nicolae Cristici, președiate și interne.

Smia Lozanic, externe,
Majorul Ilie Civiți, finanțe,
Generalul Milovan Pavlovici, războiu,

Gheorge Ștefanovici, justiție,
Jivanovici, agricultură,
Colonelul Damian Popovici, construcțiuni,

Dr. Miucovici, instrucție.

Fostul primministru Gheorghievici tovarășul lui Milan întru distrugerea partidului radical din Serbia, prin faimoasele procese de „tradare”, „atentat” și „falsuri”, se vede că și acum împărtășește și e solidar cu ideile exregelui, care vestit de logodna fiului său, a trimis din Carlsbad, unde se află, Regelui următoarea telegramă:

„Ca tată — regret pasul ce ai fa-

cut; din funcțiunea de generalism — mă retrag”.

Felul cum se petrec lucrurile ne face dureroasă impresie a lipsei de unitate la conducătorii statului sârbesc, stăt de frământat de lupte interne.

Ne amintim că Regele Alexandru, când s'a proclamat pe sine de major și a luat frâiele domniei, s'a folosit de absența tatălui său din Belgrad, și de sprigimul partidului radical, pentru a înlătura pe regenți.

Milan însă revine, și pune la cale nimicirea radicalilor. După ce ajunge earășii stăpân episcopisitor pe nechemate, ex-regele pleacă la băi.

Regele, earășii singur, se căsătorește, cu tot „regretul” tatălui său, care însă nu se va as impăra, ci, după știrile telegrafice pleacă earășii la Belgrad.

Ce vor mai pune la cale, și cum se vor pune lucrurile la cale, în nenorocitul Regat vecin, este încă o enigmă.

Constatăm însă, că de-a dinastia Obrenovici a ridicat Sârbia, tot ea o distruge.

Sunt prea mulți stăpâni, într'o țeară nenorocită.

Războiul din China.

Sunt în viață străinii din Peking și reprezentanții de acolo ai puterilor europene? Acesta-i întrebarea, ce zi de zi se face de când s'a răspândit în lume vestea despre baia de sînge și despre macelurile din capitala chinăză. Și răspuns hotărîna s'a putut da.

După o ultimă telegramă sosită la Londra la 23 Iulie, în afară de baronul Kettler ministrul germanic, toți ceilalți ambasadori străini și sunt sub protecția autorităților chinăze.

Petersburg, 23 Iulie. Prin ueazul țarului adresat cu data de ieri ministrului de războiu, s'a ordonat stare de războiu pe teritoriile militare Siberia, Turkestan și Semirjetose; ear un alt ueaz adresat senatului-guvernator ordină ca toți rezerviștii de pe numitele teritorii să fie convocați la arme.

Petersburg, 23 Iulie. Un vapor plecat în 13 l. e. din Chabrin, a adus știri familiile oficianților de clasă de la banca ruso-chineză de acolo. În Chabriu până în 20 a domnit liniștea și pace. Trupele chinăze sunt liniștite, dar țînuta locuitorilor chinăzi din cale afară dușmănoasă. Nu numai că a despoiat de averi pe locuitorii ruși remaș aiapoi, ba i-a și atacat. Stațiunea electrică de lângă podul ce se zicea la Chabriu au pus în-o.

Berlin 23 Iulie. Din Petersburg se anunță:

Guvernul rusesc a hotărît în cazul când ambasadorul rus ar fi asasinat să dărîme reședința imperială din Peking până în temelie.

Londra, 23 Iulie. Agenții Reuter anunță din Jokohama că guvernul din Corea continuă trimiteri trupelor spre granita, ca să împedă trecerea Chinezilor peste hotar. Guvernul s'au întempiat deja. Presa japoneză, din incidentul corespondenților telegrafice între împărații Japoniei și Chinei, scrie articole simpatice pentru împăratul Chinei, pe care-l compătimește pentru starea nefericită în care se află; dar accentuiază în următoarea nimitate, că se înșală dacă trăiește în speranța că între Japonia și China s'ar putea face alianță. De alt-cu presa Japoneză dă sfat guvernului chinăz ca să abzie de acest vis, și să înainteze mână-in mână cu Japonia pe calca civilizațiunii. Chinăzii de curînd trebuie să ia măsuri severe pentru restabilirea ordinii. Numai astfel poate fi vorba de deserviciile prietenesci ale Japoniei. Din alta parte vrednică de crezământ este și firma, ca Japonia a dat îndrumarea oastei din Senda a sta gata la ordonșul Hiroshima, pentru cazul când trebuia transportată în China.

Londra, 23 Iulie.

„Times” anunță din Shanghai: De comunicările oficiale, hotărîrea Angliei de a pune la dispozițiunea consulului din Shanghai trupe corespunzătoare pentru vederea serviciului în viitorul Jangcei. Acest fapt face bună impresie. Chinezii observă la aceasta școpul serios al Angliei de a apăsa interesele, de a susține pacea în aceste provincii și cu o cale a țînde viața de ajutor vice-regelui din Nanking.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

DIALECT ORÎ BARBARISME?!

Prin părțile ungurene sunt și astăzi o mulțime de așa zise „intelenți”, cari vorbesc o limbă românească aproape barbară. Pentru că a poel limba cu vorbe necunoscute aiurea între Români, și anume cuvinte luate dela Unguri ori Nemți, nu mai e dialect, ci o siluire condannabilă.

Visitînd odată o familie „intelență” (la sate), eată cum ni-a întimpinat doamna:

— A, am onoarea! Flacă în sobă. Pubi, fuci brîncă la domni!

Amicul care mă însoțea, bucureștean, se uită straniu și apropiindu-se de mine, îmi șopti:

„Dar' bine, eu credeam că venim la Români!”...

Am zîmbit; explicație n'aveam însă privilegii să-I dau, căci cocoana ne bombardă nainte cu frase ca acestea:

— Când v'a plăcut a veni? O, ce goști neașteptați!

Și din vorbă-n vorbă, ne spuse că șosele îndată și domnișoara, care a fost tare ocupată din cauză că tocmai azi a avut tăgășala mare...

Nedumerirea amicului meu creștea. La București placă însemnează ceea-ce Ungurii numește „tâbla”; placă de peatră de metal, dar' nict odată „poftește”. Tot așa, soba nu e camera (chilie sau odaie) ci e cuptor. *) Cuvîntul fucă d'asement, nu e cunoscut decât prin Ungaria ear' brîncă în România însemnează o boală urîtă: „orbanșul”.

„O” — ca exclamație — nu se zice între Români, ci e luat dela Unguri, dimpreună cu: „Când v'a plăcut a veni” (Mikor tetszett eljőnni), după cum și cuvîntul „gost” e luat dela Nemți. „Tăgășala” știe sfîntul de unde e luat ș ori cins a fabricat-o, destul că numai prin părțile aradane se zice (însemnează a curăți prin casă).

Vorba e că barbarismele aceste ar

*) care încălzește odăile, de fer doc, dar' nu în care se coace pâinea; acesta și în România o cuptor.

trebuî să dispară odată din limba noastră. Ele sunt o rusine nu a Românilor numai, dar' un semn vîdit, că la noi mulți așa zise „intelenți”, oameni cu carte, nu-și dau nict o silință să intre și în ceea ce privește cuvîntul, în marea familie română.

Obiecționarea, că altfel nu ne putem înțelege cu poporul, n'are temei. Pentru-că poporul are să înțeleagă când vorbim de „oaspe”, „curățit” și nict odată poporul nu întreabă: „Când v'a plăcut a veni pe la noi”, ci zice vesel: „Bine ați venit”. Poporul înțelege, (și nict nu zice altfel) dacă în loc de „hârgye” folosim cuvîntul „ceară”, în loc de „hălos” — „nezățios”, în loc de „fălos” — „fudul”, și așa mai încolo...

Cît despre pronunțare, primească numai toți felul ardelenesc, cum se zice pe la noi, adus aici cu deosebire de elevele (șzi multe din ele mame) cari au învățat la Sibiu ear' nu păstreze obiceiul țen de a zice: zăuitat (m'am zăuitat) în loc de „uțat”, tăși în loc de „toți” și tătye în loc de „toate”...

„M'am zăbunyt” (am greșit) „m'am rîs” și „m'am petrecut”, „au bolunyt” și alte de asemenea făptură, sunt neadmisibile în limba română și cărturarul român,

care le folosește nu Jovedește că e servativ, ci că e ruginit: om de cultură nu te prinde! Cel puțin cultura limbii nu.

Discutam într'o zi asupra barbarismelor străcurate în limba română.

„Ce te miri”, zise un amic, „vezi că chier enciclopediștii propagă ceea ce tu totî ar trebui să combatem?”...

Așa e. De cât că asta nu e o știre și și-mai puțin un motiv să vorbim. Pentru că dacă din grația Asociațiunii de dă o enciclopedie redactată d'un Român care vorbește mai mult nemțește de cât românește, asta dovedește un lucru: limbă strădă că eu învățatură, poporul o păstrează curată și frumoasă. Ear ca să nu totîntre într'o țară, între noi produsele acestor „meșteri de limbă”, cum i-a numit Alexandru, fier Român este nu numai în drept, dar dă

R. J.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 chilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 chilograme).

Prețurile dela 10 Iulie n. din Budapesta

Grâu in Octomvrie . . . cor.	7.83—7.84
Secară	6.81—6.85
Ovės	5.74—5.76
Cucuruz pe Iulie	5.23—5.24

Prețurile dela 6. Iulie din Arad:

Grăul cel mai bun . . . cor.	7.32—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovės	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fi.	9-48 vënd	9.52
Lire turcești			—
Imperiali (15 R. aur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 k	126.—		12.—
Galbeni	5.58		5.83
Napoleon-d'or	9.48		9.55
100 Marce germane	58.50		58.98
Livre sterling	11.90		12.50

S p i r t :

25 Aprilie

Spirt rafinat; cu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

Învitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an	Cor. 20.—
Pe 1/2 an	10.—
Pe 1/4 an	5.—
Pe o lună	2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an	franci 40.—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine albe foil de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI“

3736/900 tkvsz.

Arverési hirdetmény kivonat.

A kisjenői kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Dr. Suciú János, aradi ügyvéd által képviselt Terebentiu Traján végrehajthatónak Kardos Mária, vagyis mint kiskorú Kardos Konstantin Gruja és Katinka t. és t. gyámja végrehajtást szenvedők elleni 400 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kisjenői kir. járásbiróság területén lévő kisjenőn fekvő, a kisjenői 416. sz. tjkvban A. I. 2. r. 1840 (5758) a/2 hrzsz. a. foglalt ingatlan 2071 korona és a kisjenő 146 sz. tkvben A. I. 2—3 rendsz. 751/a, 1819. hrzsz. a. foglalt ingatlan 29 koronában ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendel és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900 évi szeptember hó 28-án napján d. e. 9 órakor ezen kir. jbiróság. tkvi. irattárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 270 kor. 10 fill. illetve 2 kor. 90 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 3. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kisjenőn, 1900. évi július hó 13-ik napján.

A kisjenői kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Tabajdy s. k.,
kir. it. táblai bír.

466 1-

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, —	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, —	—	80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, —	—	2.—
5.) „Principiile politiceii“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor in Brașov. —	—	2,50
7.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1,20
Prețul „Coroanei“ —	—	1,60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția —	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, —	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. —	—	3,60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. —	—	1,60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. —	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, —	—	1,50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz —	—	1,20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator in Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul in Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fie-care ep 10 fleri spese postale.